

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Svea hovrätt (Svédország) által 2008. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anders Gerdin kontra Åklagaren

(C-448/08. sz. ügy)

(2008/C 327/29)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea hovrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Anders Gerdin

Alperes: Åklagaren

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Meghatározott körülmények fennállása esetén igazolható-e közérdeken alapuló kényszerítő okkal az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain?
- 2) Amennyiben a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain folytatott korlátozó politika több cél elérésére irányul és ezek egyike a szociális tevékenységek finanszírozása, úgy lehet-e tekinteni, hogy ez utóbbi a korlátozó politika előnyös mellékkövetkezménye? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a korlátozó politika fő céljának?
- 3) Hivatkozhat-e az állam közérdeken alapuló kényszerítő okra a szerencsejátékokra vonatkozó korlátozó szabályozás igazolásaként, ha az állami irányítás alatt álló társaságok által reklámozott szerencsejátékokból és sorsjátékokból származó bevételek az államot illetik, és e reklámozás egyik célja a

szociális tevékenységek finanszírozása? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a reklámozás fő céljának?

4) Egy másik tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaság által ezen államban szervezett és az adott tagállam hatóságai által felügyelt szerencse- és sorsjátékok reklámozására vonatkozó teljes tilalom lehet-e arányos a szerencsejáték-tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének céljával, ha ugyanakkor a korlátozó politikát folytató tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaságok által szervezett szerencse- és sorsjátékok reklámozására nem vonatkoznak korlátozások? Hogyan kell e kérdést megválaszolni, ha az ilyen szabályozás célja a szerencsejátékok korlátozása?

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Symvoulio tis epikrateias (Görögország) által 2008. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos e Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas kontra Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon e Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(C-453/08. sz. ügy)

(2008/C 327/30)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis epikrateias